

Çaylak Gezginlerle Matematik

YAZ SONU FESTİVALİ

Yazar: Ayla ÇULHA

YAZ SONU FESTİVALI

LEZZETHANE PASTANESİ

Yaz mevsiminin bitmek üzere olduğunu haber veren sadece hava durumu değildi. Hasadın tamamlanmasıyla ilçemizde hararetli bir çalışma da başlamıştı. İlçemizde her yıl yaz sonu festivali yapılıyordu. Festival, üç gün sürüyordu. Hem ticareti hem de bereketi artırmak için yöre halkı elindeki ürünleri sergiliyor, satıyordu. Elde edilen kazancın bir kısmıyla da ihtiyacı olanlara yardım ediliyordu.

Biz de yaz sonu festivalinde yer almak için seferber olmuştuk. İsteyen herkes katılabiliyordu. Genç abiler, ablalar hazırladıkları gösterileri festivalde sunuyorlardı. Bizler ise okul masraflarımızı karşılamak, ihtiyacı olanlara yardım etmek için stantlarda satış yapıyorduk.

Geçen sene festival boyunca soğuk su satmıştık. Kazancımızın bir kısmı ile sokak hayvanlarına mama almış, kalan parayla da bir hafta boyunca dondurma yemiştik.

Akşamüzeri arkadaşlarımla basketbol sahasının yanındaki korulukta toplandık.

Yaz mevsiminin bitmesine birkaç hafta kaldığı için hava sıcaktı. Ağaçların gölgesindeki çimenlere oturduk.

Aklıma gelen ilk fikri arkadaşlarımla paylaştım:

— Yaz festivaline bir hafta kaldı. Neler yapabileceğimiz konusunda hâlâ bir karar veremedik. Benim annem renkli kurabiyeler yapar, isterseniz onları satabiliriz, dedim.

Gülşah heyecanla:

— Ben de annemle birlikte kap kekler yapabilirim.

Yağmur:

— Annem, nefis limonata yapar. Yiyeceklerin yanında limonata da satabiliriz, diyerek gülümsedi.

Asya:

— Ben de bizim bahçeden meyve toplarım, dedi.

Asya; kayısıların, şeftalilerin, elmaların ne kadar lezzetli olduğunu anlatırken yutkundu.

Çağın:

— Ben de anneme poğaçı yaptırayım. Geçen seneki gibi su da satarız, dedi.

— Bizim evdeki buzdolabı çok büyük, buz da getiririm. Saat ikide standı açarız. Ne dersiniz? dedim.

Oylama yapmaya gerek kalmadan hepsi ellerini havaya kaldırdılar.

Gülşah:

— Karnım çok acıktı. Çarşıya yeni bir pastaneye açılmış. Adı da Lezzethane'ymiş. Kek yiyip, limonata içmeye ne dersiniz?

Asya:

— Hadi, gidelim. Ben de çok acıktım, dedi.

Hep birlikte sohbet ederek pastaneye kadar yürüdük. Lezzethane Pastanesi'nin tasarımı oldukça şıktı. Renkli sandalyeleri, pembe güneşlikleri ile şirin bir pastaneydi. İçerisi de çok kalabalıktı. Satış yeri ile fırın kısmını ayıran bir perde vardı.

Pastane o kadar kalabalıktı ki satış elemanları arı gibi çalışıyorlardı. O sırada elemanların kendi aralarındaki konuşmalarına kulak misafiri oldum. Çalışanlar sürekli olarak “Küçük Şef” diye birinden bahsediyorlardı. Küçük Şef’in yine harıl harıl çalıştığını anlatıyorlardı. Küçük Şef dedikleri kısa boylu bir adam olmalıydı. Küçük bir çocuk değildir, diye düşündüm.

Gülşah:

— Şu pastalara bak, derken neredeyse pasta dolabının içine girecekti.

Hepimiz yiyeceğimiz ürünleri seçmeden önce panoda asılı duran fiyat listesine baktık. Fiyat listesi çok ilginçti. Çetele tablosu şeklinde yapılmıştı. Ürünlerin fiyatlarını bulmamız biraz zaman alacaktı.

Çağan, limonlu kek ile limonata aldı. Kasada kaç TL ödeyeceğini hesapladı.

Cevap: 🤖

Gülşah, çikolatalı pasta ile portakal suyu aldı. Kasaya 50 TL verdi. Kaç lira geri aldı?

Cevap: 🤖

Ben listedeki en pahalı ürün ile en ucuz üründen birer tane aldım. Ödeyeceğim paranın Çağan'dan kaç TL fazla olduğunu karşılaştırdım.

Cevap: 🤖

Ürünlerimiz	Fiyat Cetele Tablosu
Meyveli pasta	### ###
Çikolatalı pasta	### ///
Çilekli pasta	### ////
Kap kek	///
Limonlu kek	###
Limonata	////
Portakal suyu	### /

Yağmur, çilekli pastadan ailesine götürmek için 4 tane aldı. Kendisine de bir kap kek ile limonata aldı. 50 TL verdi. Kaç TL geri alacağını hesapladı.

Cevap: 🤔

Asya, meyveli pasta ile portakal suyu aldı. Ödediği parayı hesapladı.

Cevap: 🤔

Aldıklarımızın parasını ödedikten sonra pastanenin önündeki pembe brandanın gölgesinde oturduk.

Yağmur:

— Annemin limonatası gibi lezzetli, dedi.

Hepimiz aldıklarımızı çok beğenmiştik. Haftada bir gün gelip değişik lezzetler tatmaya karar verdik.

YAZ SONU FESTİVALİ BAŞLIYOR

Sabah erkenden festival alanında buluştuk. Standın etrafını tüllerle ve balonlarla süsledik. Yardım için babamı da  a ırmı tım. Herkes standını en iyi şekilde süslemek için u ra ıyordu. Standtlar yavaş yavaş dolmaya ba ladı. Tarladaki  r nler, peynirler, kurabiyeler, salçalar, reçeller, patikler, danteller, börekler, pastalar, daha neler neler...

Festival alanı gittikçe kalabalıklaşıyordu. Bir an önce hazırlıklarımızı tamamlayıp ürünlerimizi sergilemeliydik. Saat 13.00’de ilçe meydanında festivalin açılışı yapılacaktı.

Standın üst kısmına folyo balonlar, kenarlarına da yıldız şeklinde balonlar astık. Standın alt kısmını ise mavi tüllerle süsledik. Masaya bembeyaz bir örtü serdik. Her şey hazırды. Şimdi eve gidip annelerimizin hazırladığı ürünleri getirebilirdik. Eve giderken standın bozulmaması için babam bir süre bekleyecekti. Hepimiz evlerimize gitmek için oradan ayrıldık. Yarım saat sonra tekrar festival alanına dönmüştük.

Babam:

— Çocuklar! Benim görevim burada sona erdi. Size bol kazançlar, deyip ayrıldı.

Satacağımız ürünleri özenle masanın üzerine yerleştirdik. Suları da masanın yanına koyduk. Çağan elindeki çantadan plastik eldivenleri çıkarırken annesinin uyarılarını bize de hatırlattı:

— Fanusları açık bırakmamalıymışız. İçine sinek, böcek girebilirmiş. Yiyeceklere de eldivensiz dokunmayalım, temizlik çok önemli.

Asya:

— Paraları toplayan arkadaşımız da yiyecek-
lere dokunmasın, diyerek bizleri uyardı.

Ben de yanımda getirdiğim sarı kutuyu masanın üzerine bıraktım.

— Paraları bu kutuda toplarız, dedim.

Yaptığımız kısa bir toplantı ile herkesin iş bölümünü belirledik.

Son olarak satılacak ürünlerin fiyat etiketlerini astık. Bütün stantlar dolmuştu fakat karşıımızdaki stant henüz boştu.

Gülşah:

— Karşıımızdaki stantta inşallah kek, börek satılmaz. Bizim satışlarımızı etkileyebilir, dedi.

Heyecanla ilk müşterilerimizi beklemeye başladık.

Biraz sonra cılız, esmer, kıvrıkcık saçlı bir çocuk üç tekerlekli bisikletiyle karşımızdaki boş standa geldi. İri iri gözleri vardı. Bisikletini park ettikten sonra standın üstüne temiz bir örtü serdi. Masanın kenarlarını pembe, sarı ve mavi renkli kartonlarla süsledi. Örtünün üzerine parlak tepsiler bıraktı. Eldivenlerini giydikten sonra kutuyla getirdiği kurabiyeleri özenle tepsilere yerleştirdi. Kurabiyelerin üzerini de şeffaf bir fanusla örttü. sattığı kurabiyelere fiyat da yazmadı. Sadece kurabiyelerin önüne kocaman harflerle “ATOM” yazan bir kağıt ilıstirdi.

Hepimiz şaşkın şaşkın birbirimize baktık.

Asya gözlerini kocaman açmış:

— Atom mu satıyor, diye hayretle söylendi.

Gölşah her zamanki şen kahkahalarından birini atıp:

— Yediğinde ağzında parçalanıyormuş. Albert Einstein, atomun böyle parçalandığını bilseydi deneylerle falan uğraşmazdı, dedi.

Hepimiz çok güldük. Atom isimli kurabiyeyi merak etmiştik. Kalabalık bir grubun stantlara doğru geldiğini görünce telaşla:

— Açılış yapılmış arkadaşlar, dedim.

Standımızın önü bir anda alışveriş yapmak isteyenlerle doldu. Kimi sıraya girmiş parasını uzatıyor, kimi de fiyat soruyordu. Cevap vermeye ve satış yapmaya yetişemiyorduk. Festival alanı geçen seneye oranla daha kalabalıktı. Yerli ve yabancı turistlerle doluydu.

Gülşah:

— Bu sene satış rekoru kırabiliriz arkadaşlar! Limonata ve kap kekler tükenmek üzere, dedi.

Bir taraftan da kap kek yiyordu. Sitemkâr ses tonumla Gülşah’a bakıp:

— Günün sonunda kar, zarar hesabı yapacağım. Umarım zarar etmeyiz, dedim.

Sesimde ciddi bir uyarı vardı. Gülşah elinde kalan kek parçasını hızlıca ağzına attı.

Gülşah utangaç ses tonuyla:

— Kusura bakmayın arkadaşlar, aç çalışamıyorum, dedi.

Asya gülerek:

— Duyan da bir haftadır yemek yemiyorsun sanacak.

Çağan:

— Anneannem gibi kan şekeri düşüyor sanırım, diyerek güldü.

Gülşah suratını asınca Yağmur, arkadaşının yanağına bir öpücük kondurdu.

Yağmur:

— Arkadaşlar, limonatamız az kaldı. Annemden limonata getirmesini rica edeceğim, dedi.

Yağmur'un annesi Saadet teyze, 2 termos ve 1 bidon limonata getirdiğinde Çağan hemen bir hesap yaptı.

— Arkadaşlar! Bir termos 5 bardak limonata alıyor. Bir bidon 4 termosla doluyor.

BUZLUK TERMOS BİDON BARDAK

Bir buzluk ise 13 bidon ile doluyor. Bir buzluğun kaç bardak limonata ile dolduğunu hesaplayalım. Bir buzluk bittiğine göre kaç bardak limonata satmış olabiliriz?

Hemen söze karıştım ve:

— Çok basit, deyip cevabı söyledim.

Cevap: 🤔

Asya:

— Gülşah'ın içtiklerini de düşelim isterseniz. Bir bardak müşteriye, bir bardak Gülşah'a, diyerek güldü.

Gülşah:

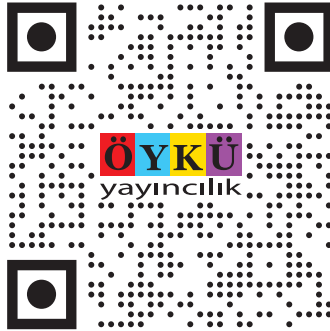
— Saadet teyze eline sağlık. Limonata çok lezzetliydi.

Saadet teyze:

— Kazancınız bol olsun kızım. İçin için! Tekrar yaparım, diyerek yanımızdan ayrıldı.

Hikâyenin tamamı 72 sayfadır.
Öykünün devamını merak mı ettin?
Seçkin Kitapçılardan Temin edebilirsin.

İyi ki Öykülerim Var...

www.oykuyayincilik.com • www.oykuekitap.com